

købte det offentlige Slagtehus i Odense. Det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds nævnte i Dag, at man den Gang betalte 850,000 Kr. for dette Slagtehus, men det tidligere ærede Medlem for Middelfart, hans Sidemand til højre (Lohmann) oplyste i Aaret 1900—01, at man havde givet 1,450,000 Kr., det staar at læse i Rigsdagstidenden for det paagældende Aar Sp. 3105. Hvem af de to Herrer der har Ret, ved jeg ikke, men det daværende Medlem for Middelfart, Hr. Lohmann, oplyste samtidig, at sandsynligvis vilde et Slagtehus som det, de købte, kunne bygges for 350,000 Kr., medens man, som sagt, havde givet 1,450,000 Kr. Og hvad er det saa, der i Virkeligheden er sket? Man har betalt 1,100,000 Kr. for den Ret til at klippe sine Medborgere, som Sundhedsvedtægterne sætte Slagtehuset i Stand til, og det vil man nu søge at opretholde. Det synes jeg nu, at det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds skulde være sig lidt for at tage alt for stærkt i Forsvar, thi den Dag kunde komme, da det ærede Medlem paa et andet Omraade kunde møde netop de Udtalelser, som han er fremkommet med her i Dag. Jeg tænker paa det Tidspunkt, da vi skulde have Toldreformen til Behandling, og jeg tror da, at der fra de Folk, som indkassere Beskyttelsen, vil fremkomme Argumenter mod at ophæve Beskyttelsestolden ganske svarende til dem, det ærede Medlem fremførte. Men jeg vidste ikke andet, end at det ærede Medlem var Frihandelsmand og gentagne Gange har agiteret for, at vi skulde have Skrankerne paa dette Omraade brudte.

Det er simpelthen Beskyttelse, man her søger at opretholde, og det er netop det, jeg mener, vi maa søge at bryde ned, selv om det ogsaa i enkelte Tilfælde vil komme til at gaa noget ud over Kommunerne. Om der skal gives en lille Erstatning, skal jeg ikke komme ind paa. Det var for Resten en Tanke, der var fremme, den Gang Forslaget sidst forelaa. Da var det i Forslaget bestemt, at for saa vidt de Afgifter, som Kommunerne indkasserede ved Kødkontrol, ved det da foreliggende Lovforslags Gennemførelse skulde blive nedsat med over 5 pCt., skulde der fra Statskassens Side ydes Erstatning, men denne Erstatning vilde efter Lovforslaget kun komme til at løbe i de første 5 Aar. Jeg tvivler ikke om, at det var det Spørgsmaal, som den Gang voldte Vanskeligheder, og jeg tvivler ikke om, at det er dette Spørgsmaal, som atter vil blive rejst i det

Udvalg, som faar med Sagen at gøre. Det er jo et Spørgsmaal, som der kan blive Tale om at drøfte, og saa faar man at se, om man vil kunne finde det rigtigt at gaa ind paa den Betragtning, som det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds i Dag har gjort gældende. Det er i øvrigt en Betragtning, som sikkert vil blive gjort gældende af andre Medlemmer, som i øvrigt til daglig staar det ærede Medlem ret fjernt.

Jeg er ganske tilfreds med det foreliggende Forslag. Det er muligt, som det er blevet hævdet fra enkelte Taleres Side, at vi en Gang ville komme ind paa Statskontrol. Jeg skal i og for sig ikke have noget mod dette, men jeg tror, at man i Øjeblikket vil kunne hjælpe sig med de Bestemmelser, som Forslaget her afstikker. Jeg tror, de ville være fuldt ud fyldestgørende, og det vil jo være en meget stor Besparelse for Statskassen, i Sammenligning med den Udgift, det vil volde, hvis vi skulde gaa til Statskontrol over det hele. Jeg synes, som sagt, at det er et meget godt Forslag, og jeg er den ærede Forslagsstiller overordentlig taknemmelig, fordi han atter i Aar har bragt Sagen frem.

Lovforslaget er, som jeg begyndte med at sige, tilsyneladende kort, klart og let overskueligt, men saa vidt jeg skønner, vil denne Sag faa adskillige Vanskeligheder at kæmpe med endnu, inden den kan bringes til Løsning. Jeg mener, at skal denne Sag i Aar føres igennem til en god Løsning, maa der tages med en sikker og fast Haand om disse Forhold, og jeg vil haabe, at den højtærede Justitsminister, som jeg tror i Virkeligheden er i Besiddelse af den faste Haand, vil være villig til at bruge den.

K. M. Klausen: Dette Lovforslag er bygget paa det Lovforslag, som blev vedtaget i sidste Rigsdagssamling, og som indeholdt Bestemmelser om Kød, der skal eksporteres. Det i Fjor vedtagne Lovforslag fremhæver navnlig tre Bestemmelser: for det første, at Kød, der er fordærvet, ikke maa eksporteres, for det andet, at Kød, der hidrører fra Dyr, der ere angrebne af Sygdom, saa at det ikke bør bruges til Menneskeføde, heller ikke maa eksporteres, og endelig, at Kød, der hidrører fra saa stærkt afmagrede Dyr, at Kødet ikke kan anses for tjenligt til Menneskeføde, ikke maa eksporteres. Man vil se, at disse Bestemmelser ere saa vide og rummelige, som tænkes kan, det er næsten